

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9C/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721200983
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2022:2721200983.4

Uznesenie

Okresný súd Skalica v právnej veci žalobcu: Y. L., A.. XX.X.XXXX, trvale bytom W., M. XXX/XX, prechodne bytom L., M. XXX/X, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtňa 48, o žalobe na obnovu konania takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu na obnovu konania odmieta.
- II. Súd žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Dňa 27.7.2021 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobca podľa § 397 písm. a/, písm. b/ Civilného sporového poriadku domáha povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX.

2. Okresný súd Skalica rozsudkom č. k. XCsp/XX/XXXX-XX N. T. XX.XX.XXXX výrokom I. súd konanie v časti o zaplatenie sumy 685,10 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 685,10 € od 21.6.2018 do zaplatenia zastavil, výrokom II. uložil povinnosť žalovanému Y. L. zaplatiť žalobcovi Intrum Slovakia s.r.o. sumu 4.629,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.629,38 € od 21.6.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom výrokom III. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe odvolania Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. XXCoCsp/XX/XXXX-XXX zo dňa 23.2.2021 predmetný rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. potvrdil. Predmetné rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 25.3.2021.

3. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

4. Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

5. Podľa § 403 ods. 1, ods. 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

6. Podľa § 409 CSP na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

7. Podľa § 413 ods. 1, ods. 2 CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

Ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

8. Predmetom konania je žaloba na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. a/, písm. b/ CSP. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážená sprísnenými podmienkami prípustnosti, ktoré sú uvedené v ustanoveniach § 397 až § 399 CSP.

9. Žaloba na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku je prípustná, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 CSP bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre túto stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci s tým, že otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska (§ 397 písm. a/ CSP). Napriek tomu, že skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu, pričom nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikrčilo (R 19/1975). Obnova konania je tiež prípustná, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. b/ CSP). Podľa tohto zákonného ustanovenia ide o situáciu, keď strana v pôvodnom konaní označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak tieto ním navrhnuté dôkazy nemohli byť vykonané z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. 2. 2010, sp. zn. 4 Cdo 18/2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. 1. 2010, sp. zn. 3 Obo 138/2009. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky.

10. V predmetnej veci sa žalobca domáha obnovy konania vedeného na Okresnom súde Skalica sp. zn. 5Csp/68/2018. Žalobu odôvodnil jednak nesprávnym procesným postupom prvostupňového a odvolacieho súdu a taktiež nesprávnym právnym posúdením veci, k žalobe však nedoložil žiadny

dôkaz (prílohu žaloby tvoria rozhodnutia a doložky o autorizácii). Z pripojeného predmetného spisu tunajšieho súdu vyplýva, že rozsudkom č. k. 5Csp/68/2018-81 zo dňa 19.12.2019 uložil žalobcovi (tam v procesnom postavení žalovaného) povinnosť zaplatiť žalovanému (tam v procesnom postavení žalobcu) sumu 4.629,38 € spolu s úrokom z omeškania z danej sumy vo výške 5 % ročne od 21.6.2018 do zaplatenia. Okresný súd Skalica ako súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a príslušných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žaloba (v konaní sp. zn. 5Csp/68/2018) je v celom rozsahu dôvodná, a to pri zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby a s tým súvisiacim čiastočným zastavením konania. V rozsudku súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi stranami sporu vznikol záväzkový vzťah zo zmluvy o kreditnej karte, ktorej súčasťou sú obchodné podmienky a predmetom ktorej bolo poskytnutie kreditnej karty so schváleným úverovým rámcom vo výške 2.400,- € s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 22,80 % ročne a s dohodnutou mesačnou splátkou vo výške 80,- €. V konaní bolo preukázané, že žalobca (v pôvodnom konaní v postavení žalovaného) nezaplatil svoj dlh riadne a včas, čím sa dostal do omeškania a žalovanému (v pôvodnom konaní v postavení žalobcu) tak vznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Odvolací súd predmetný rozsudok potvrdil v celom rozsahu rozsudkom č.k. 11CoCsp/20/2020-114 zo dňa 23.2.2021.

11. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že podaná žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná. Z vykonaného dokazovania nevyplýval záver, že by sa vyskytli také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (t.j. v konaní Okresného súdu Skalica vedenom pod sp. zn. 5Csp/68/2018), resp. že by bolo možné vykonať nové dôkazy. Súd konštatuje, že s procesnou obranou žalobcu sa na základe vykonaného dokazovania už dôsledne vysporiadal prvostupňový súd v pôvodnom konaní, s touto sa na podklade podaného odvolania podrobne zaoberal aj odvolací súd, pričom súd prvej inštancie ako aj odvolací súd obranu žalobcu vyhodnotili ako nedôvodnú.

12. Súd konštatuje, že zo žaloby na obnovu konania a z predložených listín nezistil existenciu takých skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré by sa týkali strán a predmetu pôvodného konania, ktoré by žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a mohli by privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci ako ani existenciu takých dôkazov, ktoré by mohli byť vykonané a ktoré by pre neho takisto mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody na obnovu konania podľa § 397 písm. a/, písm. b/ CSP, nakoľko žalobca v žalobe uviedol len skutočnosti a dôkazy už skôr známe. Z uvedených dôvodov súd žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú podľa § 413 ods. 1 písm. e/ CSP odmietol. Súd na záver poznamenáva, že je nevyhnutné rešpektovať zásadu zachovania právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne, za predpokladu naplnenia konkretizovaných špecifických podmienok, ktoré však v danej veci naplnené nie sú (uznesenie NS SR z 23. januára 2010, sp. zn. 3Obo/138/2009, uznesenie NS SR z 11. augusta 2011, sp. zn. 3Cdo/98/2011).

13. Súd nad rámec odôvodnenia považuje za potrebné vyjadriť sa k jednotlivým námietkam žalobcu, hoci nezistil existenciu takých skutočností alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. V prvom rade súd konštatuje, že žalovaný (v pôvodnom konaní v postavení žalobcu) nezaslal písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Takisto čo sa týka argumentácie žalobcu, že sa nemohol obhajovať na pojednávaní na prvostupňovom súde, súd uvádza, že predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne doručené dňa 8.11.2019, čo vyplýva zo spisového materiálu pôvodného konania (viď doručka na č.l. 60). Pokiaľ žalobca argumentuje, že nemal vedomosť o prebiehajúcom konaní, súd uvádza, že uvedenú skutočnosť nemožno považovať pre danú vec za právne relevantnú. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v pôvodnom konaní nepredložil dôkaz o doručení oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Súd má však za to, že aj napriek uvedenej skutočnosti je potrebné považovať vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za platné, nakoľko žalobcovi (v pôvodnom konaní v procesnom postavení žalovaného) bola doručená výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej bol upozornený na možnosť postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Súd má teda za to, že nepreukázanie odoslania (resp. doručenia) oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemá za následok neplatnosť tohto právneho úkonu, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že žalobcovi bola doručená výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného potom súd prvého stupňa v pôvodnom konaní správne uzavrel, že došlo k platnému zosplateniu úveru, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom. Právny predchodca žalobcu (v tomto konaní v procesnom

postavení žalovaného) písomne vyzval žalovaného (v tomto konaní v procesnom postavení žalobcu) k úhrade dlžných splátok úveru (t.j. v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) a následne oznámením zo dňa 20.8.2015 oznámil žalovanému (v tomto konaní v procesnom postavení žalobcu) vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky, t.j. vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo realizované v súlade s právnymi predpismi (viď bod 17 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu).

14. Z zmysle vyššie uvedeného výkladu potom vyplýva, že prvostupňový súd správne vyhodnotil aj platnosť postúpenia pohľadávky na žalovaného (v pôvodnom konaní v postavení žalobcu), t.j. na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., a to na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017, pričom postupoval v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (postúpenie pohľadávky bolo dlžníkovi oznámené listom zo dňa 22.8.2018), čo vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu (viď bod 10 odôvodnenia). Súd dodáva, že odvolací súd sa vysporiadal s námietkou premlčania uplatnenou žalobcom v odvolacom konaní, keď konštatoval, že žalovaný (v tomto konaní v procesnom postavení žalobcu) nepreukázal ani netvrdil splnenie predpokladov uvedených v ustanovení § 366 CSP, a teda ju nebolo možné akceptovať.

15. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v plnom rozsahu, nakoľko mal vo veci plný úspech, keďže súd žalobu na obnovu konania odmietol. Súd zároveň dodáva, že nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odvodňovali postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uznesenie smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).